

ПРАВНИЧИЙ ВІСНИК

Університету «КРОК»

Випуск
шістнадцятий

Київ-2013

Вищий навчальний заклад
«Університет економіки та права «КРОК»

**ПРАВНИЧИЙ ВІСНИК
УНІВЕРСИТЕТУ «КРОК»**

Випуск шістнадцятий

Київ – 2013

УДК 34(06)

ББК 67(я43)

П 68

П 68 Правничий вісник Університету «КРОК» / Вищий навчальний заклад «Університет економіки та права «КРОК». — Вип. 16. — К., 2013. — 298 с.

Шістнадцятий випуск збірника містить статті науковців Університету економіки та права «КРОК», а також інших вищих навчальних закладів і науково-дослідних установ України.

Розраховано на науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів, аспірантів, магістрів, фахівців-практиків у галузях теорії та історії держави і права, конституційного, адміністративного, цивільного, цивільного процесуального, кримінального, кримінально-процесуального, господарського, фінансового, міжнародного права, а також у галузях юридичної, організаційної та економічної психології.

Рекомендовано до друку

Вченю радою Університету економіки та права «КРОК»

(протокол № 2 від 17.10.2013 р.)

Головний редактор: Сідак В.С., доктор історичних наук, кандидат юридичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії педагогічних наук України (відділення психології і дефектології), Заслужений діяч науки і техніки України.

Члени редколегії: Юридичні науки:

Француз А.Й., Герой України, Заслужений юрист України, лауреат премії імені Ярослава Мудрого, доктор юридичних наук, професор;

Копиленко О.Л., доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент НАН України, академік Академії правових наук України;

Костицький М.В., доктор юридичних наук, професор, член-кореспондент Академії педагогічних наук України, академік Академії правових наук України;

Козенюк В.О., доктор юридичних наук, старший науковий співробітник;

Тіжевський В.К., кандидат юридичних наук, професор;

Кравченко В.В., кандидат юридичних наук, професор;

Боровенко В.М., кандидат юридичних наук, доцент;

Коваленко О.І., кандидат юридичних наук, доцент;

Лук'янєць В.С., кандидат юридичних наук, доцент.

Психологічні науки:

Карамушка Л.М., доктор психологічних наук, професор;

Коваленко А.Б., доктор психологічних наук, професор;

Ложкін Г.В., доктор психологічних наук, професор;

Матеюк О.А., доктор психологічних наук, професор;

Філіппов М.М., доктор біологічних наук, професор;

Сафін О.Д., доктор психологічних наук, професор;

Шимко В.А., доктор психологічних наук, професор,

старший науковий співробітник;

Одягайло Б.М., доктор економічних наук, професор;

Марков С.Л., кандидат психологічних наук, доцент;

Сингайська І.В., кандидат психологічних наук, доцент.

Адреса редакції:

Вищий навчальний заклад

«Університет економіки та права «КРОК»

03113, місто Київ, вулиця Лагерна, 30-32

тел.: /044/ 455-57-57, 450-14-54

тел./факс: /044/ 456-84-28, 455-69-81

www.krok.edu.ua

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
серія КВ № II237-II7P від 19.05.2006 р.

Збірник наукових праць «Правничий вісник Університету «КРОК» внесено до переліку фахових видань
України (Бюлєтень ВАК України. — 2010. — № 3. — С. 11.)

© Університет економіки та права «КРОК», 2013

Зміст

Розділ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА; ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ ТА ПРАВОВИХ УЧЕНЬ. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦІПАЛЬНЕ ПРАВО. ФІЛОСОФІЯ ПРАВА.....	5
М.Х. Корецький, Ю.Є. Вовк	
Визначення кордонів України у ХХ столітті: історико-правовий аспект	5
Б.В. Бернадський	
Функції спецслужб та основні напрями контррозвідувального захисту державних інтересів у Російській імперії на початку ХХ століття	11
В.В. Бойко	
Проблеми тлумачення правових норм як способу встановлення наявності та вирішення конкуренції правових норм.....	21
I.P. Вітик	
Реформування прокуратури України – вимога сьогодення	28
В.В. Омельчук	
Особливості правового статусу монастирського землеволодіння у Візантійській імперії	33
В.І. Попіль	
Деякі питання праворозуміння в умовах реформування вищої школи	39
О.В. Філонов	
Формування головних заходів Міністерства внутрішніх справ Російської імперії, спрямованих на протидію тероризму наприкінці XIX століття.....	42
Н.В. Червінська	
Сутнісна характеристика та основні вимоги до якості законів	47
Розділ 2. ЦІВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦІВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО. МІЖНАРОДНЕ ПРАВО. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО, ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО	53
A. Zaporozchuk	
The principles of radioactive waste management in international law	53
В.В. Іванющенко, Г.С. Гресь	
До питання становлення товариства з обмеженою відповідальністю в Україні.....	59
О.В. Батрин	
Вимоги до апеляційної скарги в цивільному процесі України.....	63
С.М. Вихрист	
Механізм забезпечення дотримання Протоколу про воду та здоров'я до Конвенції ЄЕК ООН про охорону та використання транскордонних водотоків та міжнародних озер	70
О.М. Домбровська	
Місце соціальних та економічних прав людини в праві Світової організації торгівлі	81
В.Ф. Дутчак	
Перспективи інвестиційних проектів промислових підприємств на території Чорнобильської катастрофи: правові аспекти	88
Н.Д. Когут	
Правова природа штрафів як фінансових санкцій ..	94
М.П. Курило	
Щодо можливості уніфікації інституту процесуальних строків у Судовому процесуальному кодексі	100
Н.Б. Мушак	
Теорії походження прав людини та їх вплив на розвиток концепції прав людини в міжнародному праві	106
В.А. Свирида	
Формування системи захисту інтелектуальної власності митними органами України	112
А.В. Токунова	
Вплив транснаціональних корпорацій на зовнішню торгівлю	118
Розділ 3. ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО. ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО; ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО; ПРИРОДОРЕСурсНЕ ПРАВО	127
М.Л. Бєлкін	
Проблеми спростування судових преюдицій за законодавством України	127
В.Г. Кабанов, К.В. Цеков	
Аспекти державного регулювання ринків похідних фінансових інструментів	133
Т.Ю. Лебедєва	
Потенційні вектори розвитку глобальної архітектури фінансового нагляду над ринком похідних фінансових інструментів	140
Ю.В. Мягкоход	
Відшкодування збитків як спосіб захисту суб'єктивного земельного права	153
І.І. Свіtlак	
Організаційно-правові засади забезпечення безпеки людини на полюванні	160
Т.І. Сухоребра	
Окремі питання адміністративної відповідальності за порушення у сфері оподаткування	166

Організаційно-правові засади забезпечення безпеки людини на полюванні

I.I. Світлак

кандидат юридичних наук,
доцент,
Вінницький соціально-
економічний інститут ВНЗ
«Університет «Україна»

У статті розглянуто організаційно-правові аспекти забезпечення безпеки людини під час полювання та визначаються основні напрями розвитку чинного законодавства з досліджуваного питання.

В статье рассматриваются организационно-правовые аспекты обеспечения безопасности человека во время охоты, определяются тенденции развития действующего законодательства по изучаемым вопросам.

The article examines the organizational and legal aspects of human security when hunting and determine the direction of the current legislation of the investigated question.

Ключові слова: полювання, мисливство, безпека життєдіяльності, правила техніки безпеки, мисливська зброя, колективне полювання, облавне полювання, індивідуальне полювання, розпорядник полювання.

Постановка проблеми

Питання забезпечення безпеки людини, створення здорових і безпечних умов її життя як у побуті, так і на роботі, а також безпека життєдіяльності людини в різних сферах є предметом дослідження не тільки науковців певних галузей, а й об'єктом прискіпливого контролю та нагляду з боку спеціально уповноважених державних органів. Питання забезпечення належної безпеки людини під час такого виду активного відпочинку, як полювання залишається остаточно неврегульованим, про що свідчить сумна статистика травмування та загибелі людей під час полювання, особливо облавного. Окрім того, чинне законодавство з досліджуваного питання містить ряд прогалин і колізійних норм та потребує удосконалення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Загальнотеоретичні положення сучасної науки безпеки життєдіяльності, зокрема щодо видів небезпек і ризиків для людини як під час роботи, так і відпочинку є предметом спеціальних досліджень С.В. Белова, О.І. Запорожця, М.В. Захарченко, В.М. Лапіна, О. Мягченко, А.М. Нагорної, М.В. Орлова, М.І. Хижняк та інших.

Теоретичному аналізу адміністративно-правової сторони реалізації права на використання об'єктів тваринного світу присвячено низку праць провідних адміністративістів: Г.І. Балюка, Д.М. Баҳраҳа, Ю.П. Битяка, А.П. Гетьмана, Л.В. Коваль, В.К. Колпакова, А.Т. Комзюка, О.О. Погрібного, Ю.С. Шемшученко, М.В. Шульги та інших.

Не вирішені раніше частини загальної проблеми

У легальній дефініції джерел підвищеної небезпеки, яка представлена в ст. 1187 Цивільного кодексу України [10] мисливська зброя та поводження з нею безпосередньо не названі, так само, як і відсутній загальний вичерпний перелік видів діяльності, що створюють підвищену небезпеку заподіяння шкоди. Однак, на нашу думку, діяльність з організації колективного полювання, зокрема, облавного, яке проводиться саме із застосуванням зброї одночасно декількома мисливцями, незважаючи на обов'язкове проведення інструктажів з техніки безпеки, створює реальну загрозу заподіяння шкоди, адже на полюваннях найчастіше бувають травми, отримані внаслідок неналежного поводження зі зброєю. Комплексне дослідження цього

питання, з урахуванням загальнотеоретичних положень науки цивільного права щодо джерел підвищеної небезпеки, спеціального законодавства про правила проведення полювань із застосуванням зброї, правила з техніки безпеки при поводженні зі зброєю під час полювання на сьогодні відсутні як у юридичній, так і мисливознавчій літературі.

Формулювання цілей статті

Метою статті є дослідження нормативно-правової регламентації забезпечення безпеки людини при поводженні зі зброєю під час полювання, виявлення існуючих проблем на основі тлумачення й узагальнення положень спеціального законодавства й аналізу існуючих наукових досліджень у сфері дії певних джерел підвищеної небезпеки. Мета статті конкретизується та досягається шляхом вирішення низки завдань, зокрема: дослідження чинного законодавства щодо поводження зі зброєю під час полювання; визначення ознак джерела підвищеної небезпеки при організації та проведенні колективного полювання; дослідження правового статусу розпорядника полювання; формулювання пропозицій стосовно вдосконалення чинного законодавства в досліджуваній сфері.

Виклад основного матеріалу дослідження

Забезпечення безпеки мисливця при поводженні з мисливською зброєю та її використанням на полюванні неможливо без знань нормативно-правової регламентації видів і способів полювання із застосуванням мисливської зброї, а також правил поводження з мисливською зброєю та правил техніки безпеки.

Отже, доцільно приділити увагу характеристиці змісту поняття полювання, його видів і способів, оскільки розкриття їх суті має важливе теоретичне та прикладне значення.

Огляд наукових поглядів щодо розмежування дефініцій «мисливство» та «полювання» представлено в спеціальній літературі [9, с. 96-97], тому ми зупинимось на аналізі чинних законодавчих дефініцій.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про мисливське господарство та полювання» від 22 лютого 2000 р. (поточна редакція від 9 грудня 2012 р.), полювання – дії людини, спрямовані на вистежування, переслідування з метою добування і саме добування (відстріл, відлов) мисливських тварин, що перебувають у стані природної волі або утримуються в напіввільних умовах [6].

По суті, законодавчу позицію визначення полювання викладено і у п. 10 Постанови Пленуму Верховного Суду України від 10 грудня 2004 р. «Про судову практику у справах про злочини та інші правопорушення проти довкілля» [8].

Згідно з ч. 3 і 4 ст. 12 Закону України «Про мисливське господарство та полювання» до полювання також прирівнюється: перебування осіб у межах мисливських угідь, у тому числі на польових і лісових дорогах (крім доріг загального користування), з будь-якою стрілецькою зброєю або з капканами та іншими знаряддями добування звірів і птахів, або з собаками мисливських порід чи ловчими звірами і птахами, або з продукцією полювання (крім випадків регулювання чисельності диких тварин, польових випробувань і змагань мисливських собак (не нижче обласного рівня).

Викладене вище дає підстави говорити про доцільність визначення полювання як у вузькому, так і в широкому розуміннях. Для першого характерні певні дії особи, а для другого – відповідний стан.

Таким чином, полювання у вузькому розумінні передбачає полювання на диких тварин як сукупність дій, а саме:

а) вислідження (пошук, вистежування) птахів і звірів, тобто запуск собак по сліду чи в ошук, відшукування слідів, продуктів життєдіяльності, інших ознак перебування птахів і звірів у межах мисливських угідь для добування;

б) переслідування птахів і звірів, яке здійснюється шляхом участі «в нагінці» та очікування виходу звірів або птахів «на номерах» або у засідці;

в) відстріл або відлов птахів чи звірів – здійснення прицільних пострілів, встанов-

лення пасток, нацькування собак або ловчих птахів на звірів або птахів [9, с. 98].

Щодо змісту полювання в широкому розумінні, слід зазначене визначення довінити наступною частиною, виходячи з певного стану особи, тобто перебуванням осіб у межах мисливських угідь:

а) з будь-якою стрілецькою зброєю або з капканами; іншими знаряддями добування звірів і птахів; собаками мисливських порід чи ловчими звірами та птахами з продукцією полювання;

б) на дорогах загального користування з продукцією або з будь-якою зібраною розчоленою стрілецькою зброєю [9, с. 99].

У ст. 15 Закону України «Про мисливське господарство та полювання» передовано способи полювання без розкриття змісту та їх особливостей, тому є потреба зазначені способи не тільки перерахувати, а й здійснити їх аналіз.

Так, названа стаття визначає такі способи полювання:

індивідуальне полювання;

колективне полювання;

колективне полювання з нагоничами (облавне полювання) [6].

Індивідуальне полювання передбачає, що мисливець полює самостійно чи в супроводі з собакою, на відміну від колективного, при якому участь у полюванні беруть декілька мисливців під обов'язковим керівництвом і контролем відповідальної особи, яка призначається користувачем мисливського угідя.

Полювання може здійснюватися з використанням:

мисливської вогнепальної зброї;

собак мисливських порід, інших ловчих звірів і птахів (за наявності паспортів на них);

сіток і пасток для відлову тварин живцем;

пасток для добування хутрових звірів з науковою метою та для переселення; мисливських вишок; пахучих неотруйних приманок [6].

Тема цієї статті передбачає безпосереднє дослідження тих видів полювання, які передбачають застосування мисливської

зброї. Так, полювання з використанням вогнепальної мисливської зброї дозволяється лише особам, які в установленому порядку одержали дозвіл органу внутрішніх справ на право користування цією зброєю. Щодо загальних вимог реалізації права на полювання, то ними є досягнення 18-річного віку й отримання необхідних документів, що засвідчують право на полювання.

Законодавство не виключає можливість використання чужої мисливської зброї, але за умови присутності власника зброї або уповноваженого працівника користувача мисливських угідь, за яким закріплена ця мисливська зброя та за умови наявності у власника зброї чи уповноваженого працівника користувача мисливських угідь відповідних дозволів, виданих органом внутрішніх справ.

Отже, постає питання про регулювання цього порядку. Це питання на сьогодні регламентовано Інструкцією про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної та холодної зброї, пристройів вітчизняного виробництва та відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначених патронів, а також боєприпасів до зброї та вибухових матеріалів 21 серпня 1998 р. (редакція від 2 квітня 2012 р.) [4].

На нашу думку, полювання із застосуванням мисливської зброї може створювати найбільшу загрозу саме при колективному полюванні, адже в такому полюванні беруть участь одночасно кілька мисливців із мисливською зброєю, що може створити загрозу заподіяння шкоди. Причини цього, на нашу думку, можуть мати як об'єктивний, так і суб'єктивний характер, адже організувати колективне полювання різних людей (вікові, соціальні, матеріальні, професійні та інші відмінності між мисливцями) для досягнення спільної мети – добування мисливської тварини з дотриманням всіх правил, буде важко, тим паче, що останнім часом

Трудове право; право соціального забезпечення

полювання стало популярним видом відпочинку для заможних верств населення, а не для пересічних громадян.

За таких умов доцільно визначити статус особи, яка організовує та контролює дотримання правил безпеки при користуванні зброєю на всіх етапах полювання. Такою особою є розпорядник полювання.

Розпорядник полювання – працівник користувача мисливських угідь, який уповноважений на охорону мисливських угідь та здійснює керівництво процесом і контролює виконання правил проведення полювання, правил безпеки при користуванні зброєю на всіх етапах проведення полювання [5].

Розпорядник призначається наказом керівника користувача і саме він перед початком полювання проводить інструктаж з правил безпеки при проведенні полювань, засвідчує проведення інструктажу з правил безпеки при проведенні полювання та керує проведеним облавного полювання. На нашу думку, саме останнє є найбільш небезпечним, тому важливими умовами безпеки при такому полюванні є чітке дотримання правил полювання, беззаперечне виконання вказівок розпорядника полювання.

Розпорядник полювання стежить за точним виконанням порядку облави і правил безпеки, робить необхідні вказівки, організовує переслідування і добір пораненої тварини, має право заборонити в разі порушення особою правил полювання подальшу участь у полюванні, вирішує інші організаційні питання, що виникають під час полювання, а також відповідає за дотриманням мисливцями правил полювання.

Проаналізуємо чинне законодавство та загальнотеоретичні дослідження щодо використання мисливської зброї як джерела підвищеної небезпеки під час колективного полювання, зокрема, облавного полювання. Підвищена увага до цього виду полювання обумовлена, в першу чергу, великою небезпекою одночасних дій декількох зброєсніх осіб і специфікою організації цього виду полювання.

За ст. 1187 Цивільного кодексу України джерелом підвищеної небезпеки є діяльність, пов'язана з використанням, зберіганням або утриманням транспортних засобів, механізмів та обладнання, використанням, зберіганням хімічних, радіоактивних, вибухо- і вогненебезпечних та інших речовин, утриманням диких звірів, службових собак та собак бійцівських порід тощо, що створює підвищеної небезпеку для особи, яка цю діяльність здійснює, та інших осіб [10].

У Постанові Пленуму Верховного Суду України «Про практику розгляду судами цивільних справ» від 27 березня 1992 р. № 6 під джерелом підвищеної небезпеки визнають будь-яку діяльність, здійснення якої створює підвищеної імовірність заподіяння шкоди через неможливість контролю за нею людини, а також діяльність по використанню, транспортуванню, зберіганню предметів, речовин та інших об'єктів виробничого, господарського чи іншого призначення, які мають такі ж властивості [7].

Отже, у вищезгаданих нормативно-правових документах відсутня чітка легальна вказівка на те, що мисливська зброя є джерелом підвищеної небезпеки, хоча в Положенні про правила проведення полювань, поводження зі зброєю та порядок видачі ліцензій на добування мисливських тварин від 17 жовтня 2011 р. в п. 3.2. мисливська зброя визначена предметом підвищеної небезпеки.

На наш погляд, позиція з цього питання повинна бути беззаперечною: мисливська зброя та організація полювання з нею є джерелом підвищеної небезпеки. Адже аналіз ознак джерел підвищеної небезпеки за легальними дефініціями та наявна статистика щодо травмування та загибелі людей на полюванні дають підстави говорити, що організація колективного полювання із застосуванням мисливської зброї створює підвищеної імовірність заподіяння шкоди третім osobам.

Загальні заборони щодо поводження зі зброєю на полюванні містяться в розділі III Положення про правила проведення по-

лювань, поводження зі зброєю та порядок видачі ліцензій на добування мисливських тварин [5]. Okрім цих правил основні положення техніки безпеки з поводження з мисливською зброєю, організації та проведення полювання з мисливською зброєю містяться Правилах з техніки безпеки при поводженні з мисливською рушницею в побуті та на полюванні від 31 березня 1989 р. [3].

Правила з техніки безпеки при поводженні з мисливською рушницею в побуті та на полюванні містять чіткі вказівки щодо зберігання, використання пристрілювання мисливської зброї та конкретний ряд заборон.

Без сумніву, чіткі та повні знання цих правил, їх беззаперечне суворе виконання, дотримання дисципліни виключать нещасні випадки під час такого активного відпочинку, як полювання.

Висновки

Аналіз чинної правової регламентації правил проведення полювань і поводження зі зброєю під час колективного облавного полювання дає підстави говорити про

те, що необхідно умовою удосконаленням законодавства України в цій сфері є його гармонізація з міжнародно-правовими актами, зокрема приведення у відповідність до положень Бернської конвенції про охорону дикої флори та фауни і природних середовищ існування в Європі від 19 вересня 1979 р., до якої приєдналась Україна в жовтні 1996 року.

Окрім того, легальна дефініція полювання потребує доповнення. Урахувуючи той факт, що останнім часом мають місце випадки порушення правил безпеки при колективному полюванні, у результаті чого може бути заподіяна шкода як учасникам полювання, третім особам, так і мисливським тваринам, виникає нагальна потреба посилення відповідальності за порушення правил і підвищення вимог до осіб, яким надається право на облавне полювання.

Отже, чітка регламентація організації проведення колективного полювання, посилення відповідальність за порушення спеціальних правил може стати гарантією безпеки не тільки самого мисливця, а і оточуючих.

Список використаних джерел

1. Вищий спеціалізований суд визначився з джерелами підвищення небезпеки: від машин з собак // Закон і бізнес. – 2012. – № 19 – 20. – С. 3.
2. Посібник по вивченняю матеріальної частини зброї, правил поводження з нею, надання першої медичної допомоги // Оружие и охота. – 2006. – № 2-5.
3. Наказ Міністерства лісного господарства УРСР та Міністерства внутрішніх справ УРСР «Правила з техніки безпеки при поводженні з мисливською рушницею в побуті та на полюванні» (ДНАОП 01.50-1.02-89) від 31 серпня 1989 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>
4. Наказ Міністерства внутрішніх справ України «Про затвердження Інструкції про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, інерматичної і холодної зброї, пристрій вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами несмертельної дії, та зазначеніх патронів, а також боєприпасів до зброї та вибухових матеріалів» від 22 серпня 1998 р. (редакція від 2 квітня 2012 р.) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>
5. Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про затвердження Положення про правила проведення полювань, поводження із зброєю та порядок видачі ліцензій на добування мисливських тварин» від 17 жовтня 2011 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>
6. Закон України «Про мисливське господарство та полювання» від 22 лютого 2000 р. (редакція від 9 грудня 2012 р.) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>
7. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про практику розгляду судами цивільних справ за позовами про відшкодування шкоди» від 27 березня 1992 р. № 6 (редакція від 24 жовтня 2003 р.) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>

8. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику у справах про злочини та інші правопорушення проти довкілля» від 10 грудня 2004 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>.

9. Скірський І.В. Адміністративна відповіальність за порушення правил полювання та рибальства : Монографія / І.В. Скірський, І.І. Світлак, Т.І. Сухоребра. – Вінниця : ПП «ТД «Едельвейс К», 2012. – 432 с.

10. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. (редакція від 9 червня 2013 р.) // [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>

рініця полу-
Ураховуючи
мають місце
безпеки при
у результаті
кода як учас-
особам, так і
никає нагаль-
відальності за-
ення вимог до
та облавне по-

ія організації полювання за порушення ати гарантією лисливця, з й

4. від машин до
ю, надання вер-

ніх справ УРСР
а на полювання
доступу : <http://>

ції про порядок
чепальної, пнев-
атронів, спор-
ами несмertель-
теріалів» від 21
доступу: <http://>

дос.

о 2000 р. (р
1.rada.gov.ua
удами цивільної
ція від 24 жовт